

доволно време, най добри и най неустрашими. Турцитѣ дали на тоя новъ пѣхотенъ разрядъ названіето „Еничери“ т. е. новобранци, на които впрочемъ нищо не плащали.—

Тѣ сж были най джрзостнитѣ злодѣйци; понеже като тѣ сж были потурчени въ малкія имъ возрастъ отъ 10—12 години, и сж се приучвали ёще отъ тожъ возрастъ на най развратнитѣ турски навици, за да ги поутѣшяватъ вижда се въ тѣхната злочеста сждбина: тѣ имъ позволявали да правятъ и най немилостивитѣ, безнравственни и безчеловѣчни дѣла, преимущественно надъ своитѣ злочести съотечественници . . . За това сж были Еничеритѣ доволно дълго време като *плашило* въ клѣта Българія. . . .—

3-то Кжджалиитѣ.

Названіето „Кжджалии“ означява вѣобще „*полски грабители*“, и понеже най напредъ тѣ сж се сжставили и учредили въ едно тѣло въ Родопскитѣ планини и гори: то имъ се е дало названіето „*Даалии*“, т. е. „горци“ (отъ турската дума: даа, гора). Въ числото на тие „*даали*“, или „*Даалий*“ влизаха и Бжлгари, но—като униженіе за тѣхъ, Турцитѣ ги називаваха „Каба-Дааи“ или „Кабадаи;“ т. е. „*неуипчени, нежджрни горци*.“ Това слово „*кабадаи*“ се е завардило и до днесъ у насъ, и се казва за хубаво стжкнатитѣ момци. При това, тѣхнитѣ главатарии носяли се названіето *Делии*, или *Дели-башии* т. е. луди или лудо-глави. Тѣ сж се учредили, спорядъ както се увѣрява, въ края на XVIII вѣкъ около 1783 година; тѣ не сж глѣдали нито на вѣра, нито на народность; тѣхнія основенъ девизъ е былъ „грабежа“ и „кражбата“. — Тѣлото на Кжджалиитѣ е сжстояло отъ Турци, Бжлгари, Арнаути и други народности. Най замѣчателнитѣ отъ главатаритѣ на Кжджелиитѣ сж слѣдующитѣ: *Кара феизъ* (казва се че е былъ Бжлгаринъ родомъ, но потурченъ); Дели Кадиръ, Филибели Кара Мустафа, Кара Манафъ Ибрахимъ и проч.; при тѣхъ